

Bratislav Ljubišić

BOGDAN PAVLOVIĆ

Galerija Haos, 26. V – 16. VI 2005.

Crtanje nije puko povlačenje linija. Pođimo od slučaja slova. Ono istina obeležava jedan glas, ali u svojoj oblikovnosti proizvod je dugogodišnjeg promišljanja i likovnog usavršavanja, saobražavanja. Od prvog izgleda do današnjeg uloženo je mnogo energije i razmišljanja, estetskog preispitivanja. Može da se kaže da je slovo otprilike slika i prilika vremena u kojem nastalo i korišćeno. Setimo se gotice i njene lepote. Setimo se ćirilice i raznoraznih ukrasa i kićanki, pa ćemo se naći u onom u mirnom okruženju kada se pismo pisalo čitav dan i kada se čitalo čitav dan. Da ne kažem da su se čuvala kao relikvija i prenosila s kolena na koleno. U vremenu kada dominira Internet sve je postavljeno drugačije. Čovek može da dobije toliko informacija koliko onaj iz dvade-

setog veka nije dobio za čitav život. Današnji čovek od tolikih informacija nema direktne koristi. Ali to je drugo pitanje. Dakle, crtanje kao i pisanje nije puko povlačenje linija već je to proces mišljenja u kojem se odražava ličnost crtača, ali i vremena u kojem se crta. Sigurno je jedno: ukus se menja i prilagođava diktatu svakodnevice. On ne može da se odupre potrebi da bude shvaćen jer svako nametanje nečega teško razumljivog i nekomunikativnog dovodi do usamljivanja i do promašivanja svrhe crtanja. Dakle diktat svakodnevice. Da li je politička scena inspirativna za crtača. Svakako da jeste. Ali ne u smislu političkog procenjivanja i polemike koja nema neku određenu svrhu osim da bude oponent, već da se sistemom ironije, preinačavanja, nečega što je lažno ozbiljno i važno, potšmešljivo. Tako se efemernosti daje prava dimenzija bez zazoru. Tu je strip idealan ali i neka bajkovita literatura. Dobija se sjajno uporište koje veseli duh i unosi vedrinu u sumornost koja preti da sve uguši. Upravo je to duhovna sfera u kojoj se ne iscrpljuje stvaralaštvo Bogdana Pavlović. On crta, komentariše,

polemiše i druži se sa različitim uzorima. Njegov svaki crtež je skup citata ali i duhovitih obrta, primorava posmatrača da se ozbiljno pozabavi dešifrovanjem a ne da prođe bez razmišljanja. Sve je u veštini i jednog i drugog: crtača i posmatrača. Naravno ako se sve dogodi kako valja, naći će se u razdraganosti i nekom raspoloženju koje besmislu daje lepotu igre u kojoj nema gubitnika. Ova izložba i crteži umetnika su primer kako

se može bez velikih pretenzija doći do neobično vrednog rezultata. Nema patetike, nema proizvoljnosti. Ima veštine i znanja, ima šarma i koketerije koja osvežava

Bogdan Pavlović je rođen 1969. godine u Beogradu. Diplomirao je 1997. u školi Lepih umetnosti u Parizu. Magistrirao je 2002. god. u Beogradu na FLU. Samostalno izlaže od 1994. godine. Živi u Parizu.
